

Posudek vedoucího práce Margarety Krpcové Poetická imaginace anglikánské spirituality ve vybraných dílech metafyzických básníků 17. století

Práce Margarety Krpcové vznikla z referátu o imaginaci anglikánské teologie předneseného v rámci semináře poetické teologie a rozvíjí jeho základní otázku, jak jsou vyjádřeny teologické obsahy uměleckými prostředky a jaké teologické obsahy jsou takto sdělovány; právě tak přispívá i k ekumenickému bádání na fakultě zaměřením na anglikánskou spiritualitu, dosud u nás neobjevenou, přičemž je autorka díky svému konfesijnímu zakotvení v reformované tradici a vzdělání na římskokatolické fakultě ve šťastné pozici, že tuto spiritualitu může vidět mezi oběma póly, s nimiž se anglikánská tradice neustále vyrovnávala a vyrovnává. Vysoce hodnotím i autorčinu originální ideu vyjít v práci nikoli z anglikánské věroučné tradice, ale z liturgie - to je jednak adekvátní anglikánské tradici samotné, v níž má Kniha společných modliteb daleko větší dogmatickou váhu než anglikánské doktrinální texty, jednak tím navazuje na celkový přístup mé ekumenické teologie, akcentující liturgické texty a jejich teologii (Toto východisko své práce autorka bohužel dost nezdůraznila v souhrnu, novočesky zvaném abstrakt, což je ale základní informace o DP, kterou se většina případných čtenářů dozví...). Filosoficky se autorka opírá o Polányiho, velmi vhodně pro autorčino téma "žensky" interpretovaného lady Scottovou. Sympatické je i propojení s hudbou, čímž se současně dotýká i tématu zprostředkování evangelia dnešního člověku - jeden z citovaných básnických textů se stal před časem dokonce hitem heavymetalové scény...

Je radost mít takové učedníky, v tomto případě tedy učednice. Jinou radostí je číst práci nejen přežvýkávající dostupné české materiály, obvykle vždy v nějaké míře popularizační (v případě autorčina tématu ostatně prakticky žádné takové české prameny nejsou), ale práci založenou především na anglicky psaných pramenech - napočítal jsem jich čtyřicet osm anglických a citovány jsou kromě nich i české práce a překlady. Seznam literatury asi mohl být strukturován (zvláště teologické prameny, literárně teoretické a literárně historické prameny, analyzovaná básnická díla).

Každou práci lze samozřejmě kritizovat z hlediska, co v ní není a mělo ještě být - k tomu preventivně poznamenávám, že jsem diplomandku v poslední fázi donutil práci mnohem většího rozsahu radikálně zkrátit na rozsah přibližující se normě; co tedy není, bylo nebo bude v doktorské disertaci, pro niž je tato diplomová práce vynikajícím základem.

Jakožto vedoucí práci s hrdostí **doporučuji k obhajobě**

V Domažlicích o svátku sv. Dunstana, arcibiskupa z Canterbury, anno Domini MMXI

Jaroslav Vokoun